

VOGELBESCHERMING

door
F. W. MALSCH.

Uit kringen van vogelbescherming bereikte mij reeds enkele malen de vraag, of de boschbouwer bij het kappen van hakhout en vooral bij het vervoeren van de takkenbossen er voor waakt, dat de vogelstand daarvan geen nadeelige gevolgen ondervindt. Bedoeld is vooral het verstoren van nesten van b.v. lijsters, heggemusschen, kwikstaartjes en roodstaartjes, doordat de struiken, waarin deze vogels nestelen gedurende het broedseizoen worden gekapt of het reeds gekapte hout (dat, zooals bekend is, voor verschillende vogels een geschikte nestgelegenheid vormt) in dit seizoen wordt vervoerd. Nu zal het wel geen regel zijn dat in dit seizoen (dat, ruim gerekend, tusschen 20 Maart en 1 Juli valt) nog hout wordt gekapt; anders staat het echter met het vervoer van vóór deze periode gekapt hout. Het is zeker geen zeldzaamheid, dat het vervoer nog in deze periode plaats vindt en het gevolg daarvan zal stellig zijn, dat broedsels van deze vogels, die niet alleen het bosch verlevendigen, doch ook voor den boschbouwer nuttig zijn, verloren gaan.

Het schillen van eikenhakhout geschiedt meest in de maanden Mei of Juni en blijft dus een gevaar, dat echter in de laatste jaren wel veel geringer is geworden, doordat dit bedrijf nog slechts plaatselijk en in beperkten omvang wordt uitgeoefend.

Een afdoend middel tegen de hiervoor genoemde bezwaren is dus: in de periode van 20 Maart tot 1 Juli rust in het bosch te waarborgen door geen hout te kappen en het rijshout (takkenbossen) niet te vervoeren. Stellig is het in het belang van boschbeheerders en bezitters van landgoederen, hiermede zooveel mogelijk rekening te houden. Bij het bepalen van het tijdstip waarvóór het hout moet zijn geruimd — een der voorwaarden, waaronder het hout wordt verkocht — verdient het zeker aanbeveling het belang van den vogelstand in het bosch in de overwegingen te betrekken.

In veel gevallen zal zonder economische opoffering dit belang kunnen worden gediend.

Nu het vellingsseizoen is aangebroken, verdient deze aangelegenheid in de aandacht der boschbeheerders te worden aanbevolen.

Op een ander punt, dat de vogelbescherming raakt, zou ik tevens de aandacht willen vestigen. In de boschbedrijven,

waar in werkverschaffing veel onderhoudswerken op deugdelijker wijze kunnen worden uitgevoerd dan in normale tijden het geval zou zijn geweest, heeft ongetwijfeld de groei van de bosschen een voordeel van deze werkverschaffingsmogelijkheid gehad. Of ook de vogelstand er altijd wel bij vaart, is minder zeker. Het zuiveren van singels en boschranden of het in bewerking nemen van weinig rendabele ruw begroeide terreinen, zooals in werkverschaffing dikwijls geschiedt, ontnemt aan veel vogels broedgelegenheid. Dit behoeft op zich zelf geen groot bezwaar te zijn, doordat elders in het bosch en vooral in de gemengde en onderplante bosschen broedgelegenheid te over is. De „moderne boschbouw” — om dezen term te gebruiken voor de meer en meer ingang vindende wijze van boschaanleg en boschonderhoud, waarbij het bosch als natuurlijke eenheid wordt gezien — geeft ook het vogelleven de kansen, die het in de „natuurlijke eenheid” toekomt. Het gevaar, waarop hier wordt gedoeld, ligt ook in dit geval in het tijdvak, waarin de bedoelde werkzaamheden worden uitgevoerd.

Voor op — of zeer nabij — den grond broedende vogels, zooals b.v. nachtegaal, fitis en roodborst, kan het zuiveren van ruige plaatsen in het voorjaar (Maart, April en Mei) bedenkelijke gevolgen hebben, terwijl ook de broedsels van veel andere zangvogels, zooals b.v. lijsters, grasmusschen, heggemusschen en vinken verloren kunnen gaan door opschoonen van struikgewas en snoeien van heesters in de maanden Maart tot en met Juni.

Indien bij de verdeeling van de werkzaamheden er voor zorggedragen kan worden, dat een en ander niet in genoemde maanden geschiedt, zal het boschbelang er dubbel bij gebaat zijn.

UIT DE DAGBLADEN.

Algemeen Handelsblad, 7 November 1935.

SPOORHOUT-RAPPORTEN WEKKEN ERGERNIS.

Blijkens het voorloopig verslag der Tweede Kamer over de begroting van Waterstaat verklaarden vele leden, zonder op een bespreking in de Kamer te willen vooruitloopen, met toenemende verbazing en niet zonder ergernis kennis te hebben genomen van den inhoud van de rapporten over de N.V. Spoorhout en het grindbaggerbedrijf te Linne. Zij waren van oordeel, dat vooral het rapport omtrent de N.V. Spoorhout dringt tot ver strekkende maatregelen. Gevraagd werd, dat de minister bij zijn Memorie van Antwoord de Kamer ter zake volledig zou inlichten en die gegevens, mededeelingen en beschouwingen zou verstrekken, welke noodig zijn voor een grondige openbare behandeling van de aangelegenheid.